

УДК 338.26:658.5

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.201.51-56>**Джерелюк Ю.О.**

доктор економічних наук

Херсонський національний технічний університет

Dzhereliuk Yuliia

Dr. of Economic Sc.

Kherson National Technical University

<https://orcid.org/0000-0002-2213-8444>**Новіцький М.В.**

Херсонський національний технічний університет

Novitskyi Mykola

Kherson National Technical University

<https://orcid.org/0009-0001-1036-5922>

ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ДИНАМІЧНОГО СЕРЕДОВИЩА ФУНКЦІОНУВАННЯ

У статті виділено етапи реалізації процесу планування діяльності, спрямованого на забезпечення економічної стійкості підприємства та зміцнення конкурентних переваг на ринку: планування розвитку підприємства, оцінка економічної стійкості підприємства, аналіз впливу внутрішнього та зовнішнього середовища на економічну стійкість, прогнозування економічної стійкості підприємства, розроблення рекомендацій щодо підвищення економічної стійкості підприємства. Показано, що планування діяльності є ключовим інструментом забезпечення економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування, який надає можливості передбачати потенційні загрози та ризики, розробляти стратегії адаптації, підвищувати гнучкість та адаптивність, забезпечувати безперервність діяльності. Підкреслено значення інтеграції концепцій планування та економічної стійкості підприємства, яка здійснюється на різних рівнях управління (стратегічному, тактичному та оперативному).

Ключові слова: планування діяльності, економічна стійкість, послідовність процесу, чинники середовища функціонування, розвиток, підприємство, інтеграція.

ACTIVITY PLANNING AS A TOOL FOR ENSURING THE ECONOMIC SUSTAINABILITY OF AN ENTERPRISE IN A DYNAMIC BUSINESS ENVIRONMENT

The article provides a theoretical background to the activity planning process which is aimed at ensuring the economic sustainability of an enterprise, and which includes a sequence of interrelated stages: strategic analysis and goal determination, generating strategies to ensure economic sustainability, operational planning and action plans development, developing an economic sustainability plan, plans implementation and monitoring, plans evaluation and revision. It has been justified that the economic sustainability of an enterprise in a dynamic business environment is a complex characteristic of an enterprise performance, which reflects the ability of an enterprise to maintain a gradual durable improvement of its competitive position in the market under the constant influence of external and internal factors. There has been distinguished the implementation phases of the activity planning process aimed at ensuring the economic sustainability of an enterprise and strengthening its competitive advantages in the market: enterprise development planning, assessment of the enterprise economic sustainability, analysis of the impact of internal and external environment on economic sustainability, forecasting of the enterprise economic sustainability, drawing up of recommendations for the enterprise economic sustainability improvement. The article demonstrates that activity planning is a key tool for ensuring the economic sustainability of an enterprise in a dynamic business environment, which provides opportunities to foresee potential threats and risks, develop response strategies, increase flexibility and adaptability, and ensure business continuity. The relationship between planning processes and measures aimed at ensuring the economic sustainability of an enterprise has been revealed. The article emphasizes importance of integration of the two concepts – concept of planning and concept of enterprise economic sustainability which has to be carried out at different levels of

management (strategic, tactical and operational) and requires setting up of the unified information system, key performance indicators implementation, as well as plans revision and adjustment on regular basis.

Keywords: activity planning, economic sustainability, process consistency, operating environment factors, development, enterprise.

JEL classification: M21, O20.

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку економічних відносин, коли підприємства змушені адаптуватися до постійних змін і планувати свою подальшу діяльність, основна мета планування полягає в чіткому формулюванні завдань із зазначенням термінів їх виконання, а також у їх раціональному розподілі між відповідними структурними підрозділами, виконавцями та відповідальними особами для забезпечення ефективного функціонування підприємства та забезпечення економічної стійкості підприємства. Економічна стійкість відображає здатність підприємства адаптуватися до змін, ефективно використовувати ресурси, зберігати фінансову рівновагу та забезпечувати довготривалу конкурентоспроможність. У цьому контексті особливу роль відіграє планування діяльності, яке виступає важливим інструментом стратегічного управління та забезпечення стабільного розвитку підприємства.

В умовах сучасного ведення бізнесу, що супроводжується нестабільністю та швидкими змінами у зовнішньому середовищі, підприємства об'єктивно потребують впровадження ефективного планування своєї діяльності. Це дозволить не лише передбачити потенційні загрози та виклики, а й сформувати гнучку систему реагування на зміни. Завдяки плануванню підприємство може раціонально використовувати наявні ресурси, уникати зайвих витрат, підвищувати рівень організаційної підготовки до змін динамічного середовища функціонування та забезпечувати сталий розвиток у довгостроковій перспективі. Таким чином, планування стає ключовим чинником адаптації, управління ризиками та досягнення економічної стійкості підприємства. Відтак, виникає потреба у поглибленому дослідженні взаємозв'язку між плануванням діяльності та економічною стійкістю підприємства.

Планування виступає базовим інструментом, що формує основу для досягнення економічної стійкості. З одного боку, ефективне планування дозволяє передбачати можливі зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі, формувати адаптивні стратегії та раціонально використовувати ресурси. З іншого боку, рівень економічної стійкості підприємства визначає якість та реалістичність планів, адже стійке підприємство має більше можливостей для стратегічного розвитку, інвестування та впровадження інновацій. Успішне планування сприяє підвищенню фінансової, виробничої та організаційної стійкості підприємства, дозволяє уникати критичних ситуацій і забезпечувати безперервність діяльності. Водночас економічна стійкість є індикатором ефективності реалізованих планів і стратегій, що вимагає постійного моніторингу, аналізу та коригування управлінських дій. Зазначене зумовлює актуальність наукового аналізу процесу планування діяльності, спрямованого на забезпечення економічної стійкості підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значну кількість наукових досліджень присвячено питанням забезпечення економічної стійкості підприємства. У роботі Ястремської О.М. і Ястремської О.О. [8] розглядаються основні принципи та етапи процесу забезпечення економічної стійкості підприємства стійкості підприємства. У дисертації Сітак І.Л. [7] розглядається питання стратегічного забезпечення економічної стійкості підприємства в умовах невизначеності зовнішнього середовища. Заборовець К.Г. [3] обґрунтував особливості процесу стратегічного планування стійкої динаміки розвитку підприємства. Боковець В.В. і Давидюк Л.П. [1] розкривають роль стратегічного планування у забезпеченні економічної стійкості підприємства.

Дослідженню особливостей планування діяльності підприємств присвятили публікації багато науковців. Зокрема, Козуб С.О. розглянув питання оцінювання результативності планування діяльності підприємства [4]. Єпіфанова І.Ю. і Джеджула В.В. узагальнили послідовність процесу планування в системі управління підприємством [2]. Костецька Н.І. розглянула вплив на планування діяльності підприємств чинників зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства [5]. Маковецька І.М. дослідила специфіку діяльності підприємства з використанням стратегічного планування для організаційного забезпечення досягнення постановлених стратегічних цілей [6]. Однак, незважаючи на великий доробок за даною проблемою, потребує подальшого дослідження розгляд питання використання планування діяльності в якості інструмента забезпечення економічної стійкості підприємства.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування послідовності реалізації процесу планування діяльності, спрямованого на забезпечення економічної стійкості підприємства; виявлення зв'язку між процесами планування та заходами, спрямованими на забезпечення економічної стійкості підприємства.

Виклад основних результатів дослідження. Планування діяльності є невід'ємною складовою ефективного управління підприємством і основою його економічної стійкості. Успішні підприємства використовують планування як інструмент передбачення майбутніх викликів, формування чітких орієнтирів розвитку та ефективного розподілу ресурсів. У мінливому середовищі саме здатність до стратегічного мислення і системного планування забезпечує виживання та сталий розвиток.

Планування діяльності підприємства – це процес встановлення цілей і окреслення способів їхнього досягнення на основі ресурсного потенціалу підприємства, інформації стосовно передбачення майбутнього розвитку подій у внутрішньому і зовнішньому середовищі, з урахуванням можливостей і проблем, які

можуть виникнути [5].

Планування діяльності є одним із найефективніших інструментів у менеджменті. Це управлінський процес, що забезпечує баланс між цілями, можливостями та ресурсами підприємства, включаючи аналіз, узгодження цілей, визначення стратегії та розробку програми дій [6].

Суть планування, на думку Козуба С.О., становлять процеси цілевизначення та прийняття управлінських рішень [4]. Планування діяльності підприємства розпочинається з етапу цілевизначення. Процес цілевизначення передбачає формулювання стратегічного бачення, місії та стратегічних цілей, включає аналіз ринкової ситуації та її можливого розвитку, ідентифікацію стадії життєвого циклу підприємства, встановлення основної мети розвитку, аналіз частки ринку та прогнозування темпів її зростання з огляду на наявні потенційні можливості, рівень забезпеченості підприємства ресурсами та існуючі ризики його функціонування. Другий етап процесу планування передбачає прийняття управлінських рішень щодо діяльності підприємства, яке здійснюється через послідовні підпроцеси: визначення проблемної ситуації, генерування альтернативних варіантів дій, їх оцінку та обрання найбільш прийнятного рішення стосовно розвитку та функціонування підприємства [4]. Планування, на відміну від прогнозу, що передбачає оцінку майбутніх тенденцій, розробляє стратегії та тактики для досягнення поставлених завдань.

Планування – це процес практичної діяльності підприємства, який передбачає послідовність певних етапів, що враховують завдання та принципи планування. Воно базується на аналізі внутрішніх і зовнішніх факторів, визначенні цілей, розробці шляхів їх досягнення та контролі за виконанням. Планування є важливим управлінським інструментом, який дозволяє підприємству раціонально використовувати ресурси, зменшувати ризики, забезпечувати координацію між підрозділами та досягати стійкого розвитку в умовах конкурентного середовища.

Підприємству недостатньо бути стійким, необхідно зберігати цей стан у довгостроковому періоді. Економічна стійкість визначається здатністю підприємства розвиватися під впливом зовнішнього та внутрішнього середовища, забезпечуючи стабільність зміни значень показників виробничо-господарської діяльності за певний період [8]. У той час як економічна стійкість загалом є комплексною характеристикою здатності протистояти конкурентам, в умовах мінливого середовища вона визначається як здатність підприємства утримувати конкурентні переваги протягом тривалого періоду. Отже, на нашу думку, економічна стійкість підприємства в умовах динамічного середовища функціонування – це комплексна характеристика діяльності підприємства, яка відображає здатність підприємства зберігати у довгостроковому періоді поступове покращення конкурентних позицій на ринку в умовах постійного впливу зовнішніх та внутрішніх чинників.

Процес планування діяльності, спрямований на забезпечення економічної стійкості підприємства,

включає послідовність взаємопов'язаних етапів [3; С. 6–7]:

1. Стратегічний аналіз та цілевизначення. На цьому етапі здійснюється глибокий аналіз зовнішнього (макроекономічні тенденції, галузева специфіка, дії конкурентів, потреби споживачів) та внутрішнього середовища підприємства (ресурсний потенціал, організаційна структура, технологічні можливості, фінансовий стан). Результатом аналізу є визначення сильних та слабких сторін підприємства, потенційних можливостей та загроз (SWOT-аналіз). На основі цього формулюється стратегічне бачення, місія та довгострокові стратегічні цілі, які відображають бажаний стан підприємства та орієнтири його розвитку в контексті забезпечення економічної стійкості.

2. Розроблення стратегій забезпечення економічної стійкості. На цьому етапі на основі визначених стратегічних цілей розробляються конкретні стратегії, спрямовані на підвищення економічної стійкості підприємства.

3. Оперативне планування та розробка планів дій. На цьому етапі стратегічні цілі та розроблені стратегії декомпонуються на конкретні короткострокові та середньострокові плани дій за функціональними напрямками діяльності підприємства (виробництво, маркетинг, фінанси, персонал тощо). Розробляються детальні бюджети, графіки виконання завдань, визначаються відповідальні особи та необхідні ресурси. Оперативне планування забезпечує практичну реалізацію стратегічних ініціатив, спрямованих на забезпечення економічної стійкості.

4. Розроблення планів забезпечення економічної стійкості. З метою мінімізації негативних наслідків впливу кризових чинників та забезпечення стійкості бізнес-процесів розробляються спеціальні кризові плани та плани відновлення діяльності. Ці плани передбачають чіткі алгоритми дій у разі виникнення непередбачуваних ситуацій, визначають відповідальних осіб, резервні ресурси та процедури відновлення стійкого функціонування підприємства.

5. Впровадження та моніторинг планів. На цьому етапі здійснюється практична реалізація розроблених планів. Важливим аспектом є забезпечення ефективної комунікації та координації між усіма підрозділами підприємства. Паралельно здійснюється постійний моніторинг виконання планових показників, аналіз відхилень та виявлення проблем, що можуть загрожувати досягненню цілей економічної стійкості підприємства.

6. Оцінювання та коригування планів. На заключному етапі проводиться оцінка ефективності реалізованих планів та їхнього впливу на рівень економічної стійкості підприємства. На основі отриманих результатів здійснюється коригування існуючих планів, розробляються нові стратегічні та оперативні ініціативи з урахуванням змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі з метою постійного оновлення для забезпечення довгострокової економічної стійкості підприємства.

Як бачимо, планування діяльності є ключовим інструментом забезпечення економічної стійкості

підприємства в умовах динамічного середовища функціонування.

У контексті забезпечення економічної стійкості, планування діяльності надає можливість:

- передбачати потенційні загрози та можливості – ретельний аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища в процесі планування допомагає ідентифікувати можливі ризики та сприятливі фактори, що можуть вплинути на економічну стійкість підприємства;
 - розробляти стратегії адаптації – на основі проведеного аналізу підприємство може розробити стратегії, спрямовані на мінімізацію негативного впливу загроз та використання наявних можливостей для зміцнення конкурентної позиції на ринку;
 - оптимізувати використання ресурсів – ефективне планування передбачає раціональний розподіл фінансових, матеріальних та людських ресурсів, що сприяє підвищенню операційної ефективності та зниженню витрат;
 - підвищувати гнучкість та адаптивність – планування, особливо стратегічне, закладає основи для формування гнучкої організаційної структури та здатності підприємства швидко реагувати на зміни в зовнішньому середовищі;
 - забезпечувати безперервність діяльності – розробка планів дій у надзвичайних ситуаціях та кризових планів, що є складовою частиною планування, допомагає підприємству мінімізувати наслідки криз та забезпечити відновлення діяльності в найкоротші терміни.
- Інтеграція двох концепцій планування та економічної стійкості передбачає нерозривний зв'язок між процесами планування та заходами, спрямованими на забезпечення економічної стійкості підприємства. Інтеграція планування в економічну стійкість підприємства забезпечує:
- проактивне управління ризиками – ретельне планування дозволяє ідентифікувати потенційні ризики на ранніх стадіях та розробляти превентивні заходи для їх мінімізації або уникнення;
 - адаптивність до змін – інтегровані плани передбачають гнучкість та можливість швидкої адаптації до непередбачених змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі;
 - оптимізацію ресурсів – планування, орієнтоване на забезпечення економічної стійкості, сприяє ефективному розподілу та використанню ресурсів для забезпечення стійкого функціонування та розвитку;
 - підвищення операційної ефективності – чіткі плани та координація дій, що є результатом інтегрованого планування, сприяють підвищенню продуктивності та зниженню витрат;
 - забезпечення стійкого розвитку – інтеграція планування включає розробку планів дій у надзвичайних ситуаціях та планів відновлення бізнесу, що є критично важливим для підтримки економічної стійкості під час впливу кризових чинників.

Інтеграція концепцій планування та економічної стійкості підприємства здійснюється на різних рівнях управління та охоплює різні аспекти діяльності:

Стратегічний рівень: на стратегічному рівні інтеграція передбачає включення цілей економічної стійкості до загальної стратегії розвитку підприємства. При розробці стратегічних планів враховуються потенційні ризики та можливості, що можуть вплинути на стійкість підприємства в довгостроковій перспективі. Формуються стратегічні ініціативи, спрямовані на диверсифікацію діяльності, підвищення стійкості та зміцнення конкурентних переваг.

Тактичний рівень: на тактичному рівні відбувається деталізація стратегічних цілей у середньострокові плани за функціональними напрямками (маркетинг, виробництво, фінанси, персонал, інформація). При цьому враховуються аспекти економічної стійкості, такі як формування резервних фондів, оптимізація запасів, забезпечення гнучкості виробничих процесів та розвиток кваліфікації персоналу для швидкої адаптації до змін.

Оперативний рівень: на оперативному рівні розробляються короткострокові плани та графіки виконання завдань. Інтеграція з економічною стійкістю проявляється у розробці чітких процедур реагування на відхилення від планових показників, впровадженні систем контролю якості та управління ризиками на рівні окремих бізнес-процесів, а також у забезпеченні операційної гнучкості.

У практичній діяльності інтеграція планування в економічну стійкість вимагає: залучення всіх рівнів управління (ефективна інтеграція можлива лише за активної участі керівництва всіх рівнів у процесах планування та прийняття рішень, орієнтованих на забезпечення економічної стійкості); створення єдиної інформаційної системи (для забезпечення узгодженості планів та ефективного моніторингу необхідна інтегрована інформаційна система, що охоплює всі аспекти діяльності підприємства); впровадження системи ключових показників ефективності, яка відображає не лише поточні результати діяльності, але й рівень економічної стійкості підприємства та ефективність реалізації планів, що спрямованих на її забезпечення; регулярний перегляд та адаптація планів (з огляду на динамічність зовнішнього середовища, плани повинні регулярно переглядатися та коригуватися з урахуванням нових ризиків та можливостей).

Підприємствам для забезпечення економічної стійкості та зміцнення конкурентних переваг на ринку необхідно враховувати таку послідовність реалізації процесу планування економічної стійкості (табл. 1): планування розвитку підприємства, оцінка економічної стійкості підприємства, аналіз впливу внутрішнього та зовнішнього середовища на економічну стійкість, прогнозування економічної стійкості підприємства, розробка рекомендацій щодо підвищення економічної стійкості підприємства.

Таблиця 1

Послідовність реалізації процесу планування економічної стійкості підприємства

Етап	Зміст
1. Планування розвитку підприємства	Визначення стратегічних цілей і напрямків розвитку з врахуванням високого рівня невизначеності динамічного середовища функціонування, спрямованих на визначення майбутнього стану підприємства; встановлюються альтернативні шляхи розвитку і формуються основні напрямки розвитку шляхів досягнення та забезпечення його довгострокової ефективності та економічної стійкості.
2. Оцінка економічної стійкості підприємства	Визначення поточного рівня економічної стійкості підприємства, виявлення його сильних та слабких сторін, а також ідентифікація потенційних загроз та можливостей для підвищення його стійкості в майбутньому; порівняння ключових показників економічної стійкості підприємства за складовими зі середніми показниками по галузі та з показниками конкурентів; аналіз динаміки показників за кілька періодів для виявлення тенденцій.
3. Аналіз впливу чинників внутрішнього та зовнішнього середовища на економічну стійкість підприємства	Систематичне дослідження факторів, які можуть позитивно чи негативно впливати на здатність підприємства зберігати у довгостроковому періоді поступове покращення конкурентних позицій на ринку; виявлення стратегічних можливостей та загроз; оцінка ступеня впливу кожного чинника на економічну стійкість підприємства; визначення ключових ризиків та розробки заходів з їх мінімізації; використання сильних сторін для реалізації можливостей та подолання загроз; нейтралізації слабких сторін для підвищення економічної стійкості.
4. Прогнозування економічної стійкості підприємства	Проведення аналітичних дій, спрямованих на прогнозування рівня економічної стійкості підприємства та здатності зберігати стійкість до потенційних негативних впливів у різних сценаріях розвитку внутрішнього та зовнішнього середовища; оцінка чутливості прогнозних показників до змін ключових чинників; оцінка ймовірного рівня економічної стійкості підприємства в різних сценаріях розвитку; ідентифікація майбутніх слабких місць та критичних періодів для забезпечення економічної стійкості.
5. Розробка рекомендацій щодо підвищення економічної стійкості підприємства.	Проведення регулярного моніторингу та оцінки ефективності впроваджених управлінських заходів для своєчасного коригування стратегії та досягнення довгострокової економічної стійкості; рекомендації мають бути пріоритетизовані за рівнем важливості, мати чіткі терміни виконання та відповідальних осіб для забезпечення їх ефективного впровадження для досягнення бажаного рівня економічної стійкості підприємства.

Джерело: власна розробка авторів

Процес планування економічної стійкості підприємства доцільно здійснювати з урахуванням таких принципів [8]: єдність – взаємопов’язаність і підпорядкованість всіх складових стійкості; комплексність – урахування релевантних чинників впливу; безперервність – здійснення процесу регулювання повинно мати стійкий характер; адекватність – відповідність системи закономірностям розвитку підприємства. Процес планування економічної стійкості підприємства – це комплексний і безперервний цикл дій, спрямований на забезпечення здатності підприємства ефективно функціонувати, розвиватися та протистояти внутрішнім і зовнішнім негативним впливам у довгостроковій перспективі. Даний процес є ітераційним та безперервним. Зовнішнє середовище постійно змінюється, тому підприємству необхідно регулярно переглядати свої плани та стратегії, адаптуватися до нових викликів та можливостей. Ефективне планування економічної стійкості є ключовим фактором довгострокового успіху та виживання підприємства.

Висновки. Дослідження впливу процесу планування на економічну стійкість підприємства дає нам змогу зробити висновок, що ефективне планування діяльності є ключовим інструментом забезпечення економічної стійкості підприємства в умовах динамічного середовища функціонування. Послідовне проходження основних етапів планування, починаючи від стратегічного аналізу та цілевизначення і закінчуючи

оцінкою та коригуванням планів, дозволяє підприємству не лише передбачати потенційні загрози та можливості, але й розробляти проактивні заходи для зміцнення конкурентної позиції на ринку. Особливу увагу слід приділяти розробці кризових планів та планів забезпечення довгострокової економічної стійкості, що є важливим елементом управління ризиками підприємства. Постійний моніторинг та адаптація планів до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі є запорукою успішного функціонування та розвитку підприємства в довгостроковій перспективі.

Інтеграція планування діяльності в економічну стійкість підприємства передбачає глибоке поєднання процесу планування з усіма ключовими складовими економічної стійкості підприємства. Це не просто розробка окремих планів, а створення єдиної системи управління, де кожне рішення базується на стратегічних цілях, прогнозах і оцінці ризиків. Планування охоплює фінансові, виробничі, кадрові, маркетингові та інші аспекти діяльності, забезпечуючи баланс між поточними завданнями та довгостроковими пріоритетами. Завдяки цьому підприємство не лише реагує на зміни зовнішнього середовища, а й активно формує власну траєкторію розвитку, зміцнюючи свою економічну стійкість. Така інтеграція дозволяє уникати хаотичних дій, забезпечує ефективне використання ресурсів і підвищує здатність підприємства протистояти кризовим ситуаціям.

Список використаних джерел:

1. Боковець В.В., Давидюк, Л.П. (2024). Стабільний розвиток та економічна стійкість в умовах глобалізації. *Modeling The Development Of The Economic Systems*, № 4. С. 405–409. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-14-53>.
2. Єпіфанова І.Ю., Дзеджула В.В., Надольний О.В. (2021). Планування в системі менеджменту. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*, № 1. С. 39–43. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2021-290-1-7>. URL: <https://journals.khnu.km.ua/vestnik/wp-content/uploads/2021/07/2021-1-E%D0%9D-7.pdf>.
3. Заборовець К.Г. (2021). Формування механізму управління стратегічною стійкістю підприємства: дис. ... канд. екон. наук. : 08.00.04. Дніпро: Університет митної справи та фінансів, 272 с. URL: <https://uacademic.info/ua/document/0421U101025>.
4. Козуб С.О. (2019). Система планування на торговельному підприємстві: сутність і критерії оцінювання. *Бізнес Інформ*, № 12. С. 192–197. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-12-192-197>.
5. Костецька Н.І. (2018). Актуальні проблеми планування діяльності підприємств. *Сталий розвиток економіки*, № 1(38). С. 74–80. URL: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/33292/1/SRE_1_2018_c.74-80.pdf.
6. Маковецька І.М., Яргін М.В. (2021). Стратегічне планування як основа сталого розвитку підприємства. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*, № 2(36). С. 37–40. URL: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2547/2448>.
7. Сітак І.Л. (2021). Управління економічною стійкістю підприємства: дис. ... канд. екон. наук. : 08.00.04. Харків : Нац. техн. ун-т «ХПІ», 244 с. URL: <https://uacademic.info/ua/document/0421U101954>.
8. Ястремська О.М., Ястремська О.О. (2020). Поняття економічної стійкості підприємства та її кількісне оцінювання. *Бізнес Інформ*, № 11. С. 220–230. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-11-220-230>.

References:

1. Bokovets, V.V., & Davydiuk, L.P. (2024). Stabilnyi rozvytok ta ekonomichna stiikest v umovakh hlobalizatsii [Sustainable development and economic sustainability in the context of globalization]. *Modeling The Development Of The Economic Systems*, No. 4. Pp. 405–409. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-14-53>. [in Ukrainian].
2. Yepifanova, I.Yu., Dzhedzhula V.V., & Nadolnyi O.V. (2021). Planuvannia v systemi menedzhmentu [Planning in the management system]. *Bulletin of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, No. 1. Pp. 39–43. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2021-290-1-7>. [in Ukrainian].
3. Zaborovets, K.H. (2021). Formuvannia mekhanizmu upravlinnia stratehichnoiu stiikestiu pidpriemstva [Formation of a mechanism for managing the strategic sustainability of an enterprise]: Extended abstract of Candidate's thesis. Dnipro : Universytet mytnoi spravy ta finansiv, 272 p. Retrieved from: <https://uacademic.info/ua/document/0421U101025>. [in Ukrainian].
4. Kozub, S.O. (2019). Systema planuvannia na torhovelnomu pidpriemstvi: sutnist i kryterii otsiniuvannia [Planning system in a commercial enterprise: essence and evaluation criteria]. *Business Inform*, No. 12. Pp. 192–197. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-12-192-197>. [in Ukrainian].
5. Kostetska, N.I. (2018). Aktualni problemy planuvannia diialnosti pidpriemstv [Current problems of planning the activities of enterprises]. *Sustainable economic development*, No. 1(38). Pp. 74–80. Retrieved from: http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/33292/1/SRE_1_2018_c.74-80.pdf. [in Ukrainian].
6. Makovetska, I.M., & Yarhin, M.V. (2021). Stratehichne planuvannia yak osnova staloho rozvytku pidpriemstva [Strategic planning as the basis for sustainable development of an enterprise]. *Economics. Management. Business*, No. 2(36). Pp. 37–40. Retrieved from: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2547/2448> [in Ukrainian].
7. Sitak, I.L. (2021). Upravlinnia ekonomichnoiu stiikestiu pidpriemstva [Managing the economic sustainability of an enterprise]: dis. ... candidate of economic sciences: 08.00.04. Kharkiv: National Technical University «KhPI», 244 p. Retrieved from: <https://uacademic.info/ua/document/0421U101954>. [in Ukrainian].
8. Yastremska, O.M., & Yastremska, O.O. (2020). Poniattia ekonomichnoi stiikesti pidpriemstva ta yii kilkisne otsiniuvannia [The concept of economic sustainability of an enterprise and its quantitative assessment]. *Business Inform*, No. 11. Pp. 220–230. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-11-220-230>. [in Ukrainian].